

Resolució 56/2022, de 27 de gener**Número d'expedient de la Reclamació:** 1136/2021**Administració reclamada:** Departament d'Educació**Informació reclamada:** Proves fetes per l'Escola Oficial d'Idiomes.**Sentit de la resolució:** Estimació

Resum: Tot i que aquesta llista de supòsits constitutius per disposició reglamentària de documents de treball intern no constitueix una llista tancada, el cas és que cap d'ells s'acosta remotament al supòsit de la Reclamació, que ni conté opinions personals, ni són documents inconclusos, ni comunicacions informals. És més: un requisit de caràcter general establert per l'article 29.1.a LTAIPBG, addicional als que s'acaben de comentar, és que aquesta causa d'inadmissibilitat només es pot aplicar a informació que no tingui rellevància ni interès públic, i és evident que tot examen que pot determinar l'obtenció de títols oficials, amb transcendència laboral, social o acadèmica té rellevància i interès públic. Cal concloure, per tant, que no concorre al cas que ens ocupa la causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds de l'article 29.1.a LTAIPBG. L'article 14.1.k LTAIPBGE estableix que "el dret d'accés es pot limitar quan accedir a la informació suposi un perjudici per a: (...) k) La garantia de la confidencialitat o el secret requerit en processos de presa de decisió". Deixant de banda la qüestionable aplicabilitat d'aquest límit a les sol·licituds d'informació pública a les Administracions catalanes (en aquest sentit, el Dictamen de la GAIP 1/2016, que argumenta els criteris sobre aquesta qüestió aplicats per la Comissió a diverses resolucions), el cas és que la informació sol·licitada no perjudica la confidencialitat ni el secret requerit en processos de presa de decisió, perquè el moment que calia garantir-ne el secret i la confidencialitat era el previ a la celebració de l'examen corresponent, i ja ha passat, perquè tota la documentació demanada és relativa a exàmens del passat. El fet que l'EOI acostumi a reaprofitar els exàmens del passat per a futures convocatòries pot comprometre el secret i la confidencialitat corresponents si no s'adopten unes mínimes precaucions, però qui els comprometria seria la pràctica de l'EOI, no l'accés sol·licitat en aquest procediment. No concorre, per tant, el supòsit de fet que justifiqui l'aplicació del límit de l'article 14.1.k LTAIPBGE.

Paraules clau: Generalitat. Escola oficial d'idiomes. Exàmens. Plantilles de correcció. Reclamació contra inadmissió. Documents de treball intern. Secret i confidencialitat dels processos de presa de decisions.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 22 de desembre de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 1136/2021, presentada contra el Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència,

accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 14 de novembre de 2021 la persona reclamant demana a la Generalitat tots els enunciats i les plantilles de correcció de totes les proves realitzades els darrers 4 anys per l'Escola Oficial d'Idiomes per obtenir el títol d'anglès de nivell avançat (C 1).
3. La resolució de la Secretària General d'Educació de 21 de desembre de 2021 inadmet la sol·licitud sobre la base de les següents consideracions: "La sol·licitud d'accés a la informació pública presentada no s'ha admès per ser un supòsit recollit com a causa de no admissió, tal i com s'exposa a continuació: En primer lloc, l'article 29.1.a) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, (LTAIPBG), desenvolupat per l'article 65.1.b) del Decret 8/2021, de 9 de febrer preveu la no admissió de les peticions d'accés a documents interns. Concorre aquesta causa d'inadmissió al cas concret atès que el Departament d'Educació elabora les proves de certificació de les Escoles Oficials d'Idiomes d'acord amb un sistema de reutilització de proves ja administrades en anteriors convocatòries. Això fa que les proves del nivell C1 d'anglès dels darrers quatre cursos siguin susceptibles de ser utilitzades en convocatòries futures i, per tant, aquesta informació adquireix la condició de documentació interna, inconclusa i no accessible per a la ciutadania. En segon lloc, la normativa estatal a l'article 14.1.k) de la Llei 13/2019, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, (LTE), estableix que el secret requerit en processos de presa de decisió pot esdevenir un límit al dret d'accés a la informació pública. En relació amb aquest límit, l'article 6 de la Llei Orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del Dret a l'Educació, modificat per la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació i l'article 21.2. d) de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, estableixen que els alumnes tenen dret a rebre una valoració objectiva del seu rendiment. Així mateix, l'article 16.3 del Decret 4/2009, de 13 de gener, pel qual s'estableix l'ordenació i el currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial, estableix que les proves de certificació s'han d'elaborar, administrar i avaluar segons uns estàndards que en garanteixin la validesa, fiabilitat, viabilitat, equitat, transparència i impacte positiu, així com el dret de l'alumnat a ser avaluat amb objectivitat i efectivitat. Concorre aquest límit d'accés al cas concret atès que facilitar a una persona particular l'accés als enunciats i plantilles de proves, que poden ser reutilitzades en convocatòries futures, implica afavorir una situació de desigualtat de condicions entre l'alumnat participant, desvirtua la valoració objectiva que regeix l'avaluació dels coneixements i, per tant, impedeix una presa de decisió final justa i coherent. En tercer lloc, informar a la persona sol·licitant que a fi d'orientar a tots els candidats sobre el contingut i disseny de les proves de certificació, el Departament d'Educació disposa d'un espai web on es pot trobar tota la informació rellevant i una

prova mostra per a cada idioma i nivell amb la clau de correcció. Mitjançant aquest enllaç podeu accedir a tota la informació esmentada i referent a els certificats d'idiomes dels nivells intermedi B1, intermedi B2 i avançat C1 de les EOI, convocatòria ordinària”.

4. La Reclamació presentada el 22 de desembre de 2021 és fonamentada en les següents consideracions: “1. Los límites al acceso a la información pública deben de ser interpretados de forma restrictiva. El Tribunal Supremo ha tenido ocasión de afirmar en diferentes sentencias que, con carácter general, los límites al acceso a la información pública deben ser interpretados de forma restrictiva para la Administración Pública. A tal efecto, el Tribunal ha señalado que «(...) La formulación amplia en el reconocimiento y en la regulación legal del derecho de acceso a la información obliga a interpretar de forma estricta, cuando no restrictiva, tanto las limitaciones a ese derecho que se contemplan en el artículo 14.1 de la Ley 19/2013 -EDL 2013/232606- como las causas de inadmisión de solicitudes de información que aparecen enumeradas en el artículo 18.1, sin que quepa aceptar limitaciones que supongan un menoscabo injustificado y desproporcionado del derecho de acceso a la información». Solo son aceptables las limitaciones que resulten justificadas y proporcionadas, así lo dispone el artículo 14.2 de la Ley 19/2013 "(...) 2. La aplicación de los límites será justificada y proporcionada a su objeto y finalidad de protección y atenderá a las circunstancias del caso concreto, especialmente a la concurrencia de un interés público o privado superior que justifique el acceso". Por tanto, la posibilidad de limitar el derecho de acceso a la información no constituye una potestad discrecional de la Administración y solo resulta posible cuando concurra uno de los supuestos legalmente establecido, que aparezca debidamente acreditado por quien lo invoca y resulte proporcionado y limitado por su objeto y finalidad» (STS 1547/2017, 16-10-17 (rec. 75/17) y STS 344/2020, 10-3-20 (rec 8193/18)). Y como afirma la STS 748/2020, 11-6-20 (rec 577/19) «la aplicación de los límites al acceso a la información requiere su justificación expresa y detallada que permita controlar la veracidad y proporcionalidad de la restricción establecido». Pues bien, considero que en la Resolución impugnada la Administración de la Generalitat de Catalunya no ha interpretado de forma restrictiva los límites al acceso a la información pública, si no que ha interpretado las causas de inadmisión de una manera flexible para la Administración, de manera que la Resolución impugnada es contraria a Derecho. 2. Falta de existencia o de justificación del supuesto legalmente establecido para la inadmisión de la solicitud de acceso a la información pública. En la Resolución impugnada, la Administración de la Generalitat invoca únicamente la siguiente causa de inadmisión legalmente establecida: “L'article 29.1.a) de la Llei 19/2014 (LTAIPBG) estableix que són inadmeses a tràmit les sol·licituds que demanen notes, esborranys, resums, opinions o qualsevol document de treball intern

sense rellevància o interès públic.” Y, posteriormente, la Administración afirma que la información solicitada se trata de un documento interno y que, en consecuencia, no cabe suministrar la misma al interesado. Nada más lejos de la realidad. En primer lugar, no es cierto que los enunciados y plantillas de corrección de los exámenes de los cuatro años anteriores de l'Escola Oficial d'Idiomes tendientes a la obtención del título C1 de inglés tengan la consideración de “documento interno” ya que si nos fijamos en el redactado del art. 65.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (que desarrolla la Llei 19/2014, siendo necesario la lectura del Decret para interpretar plenamente el derecho de acceso a la información pública en el presente procedimiento), precepto el cual está rubricado como “Notes, esborranys, resums, opinions o documents de treball intern sense rellevància o interès públic” establece que: “Als efectes del que preveu la lletra a) de l'article 29.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'accés a la informació pública quan tinguin per objecte, entre d'altres, alguna de les informacions següents: a) Que continguin opinions o valoracions personals que hagin estat emeses al marge de l'àmbit de responsabilitat i funcions professionals pròpies del servidor públic que les subscriu i manquin de rellevància per a la transparència del procés de presa de decisions públiques. b) Que siguin esborranys de documents inconclusos sense entitat pròpia. c) Que consisteixin en comunicacions informals, o que es refereixin a aspectes organitzatius, o que no constitueixin tràmits del procediment.” Está claro, pues, que la causa de inadmisión invocada por la Administración para rechazar mi solicitud debe de interpretarse conforme a este precepto del Decreto mencionado, el cual se refiere exclusivamente a documentos que contengan opiniones o valoraciones personales o borradores de documentos inconclusos sin entidad propia, o documentos que consistan en comunicaciones informales. ¿De verdad podemos afirmar categóricamente que alguno de estos supuestos contenidos en el Decreto hace referencia a enunciados de exámenes y plantilla de corrección de los mismos? Yo considero que rotundamente no, siendo pues inaplicable la causa invocada por la Administración para rechazar mi solicitud. Además que los enunciados de examen y sus plantillas de corrección no son ni borradores ni son inconclusos, sino que son documentos definitivos y conclusos. Y rechazo también el argumento usado por la Administración que al usarse información solicitada para futuras convocatorias de examen merece automáticamente la consideración de documento de trabajo interno, ya que solamente merece esa consideración lo definido por el Decreto mencionado (y obviamente por la jurisprudencia) al tratarse éste de un reglamento que desarrolla la ley. En otras palabras, el argumento usado por la Administración sobre el uso de la información solicitada en futuras convocatorias no se ampara por ninguna norma de derecho sustantivo, no mereciendo ni mi mención en este escrito sobre ese asunto, en tanto que la

Administración se encuentra sometido al principio de legalidad por imperativo constitucional. En segundo lugar, y me gustaría incidir en esta cuestión, la Llei 19/2014 en su art. 29.1.a) no dice únicamente “o qualsevol document de treball intern” sino que dice “qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic.”. ¿De verdad podemos afirmar categóricamente que los enunciados y plantillas de corrección de exámenes oficiales para la obtención de un título de idiomas no tienen ninguna relevancia ni interés público? Yo considero que no, y que por consiguiente ya no sería de aplicación esta causa de inadmisión que invoca la Administración para rechazar mi solicitud. Más claridad aportan aún para la correcta interpretación de las normas mencionadas el equivalente estatal de la legislación catalana mencionada. Concretamente, el art. 18.1.b) de la Ley 19/2013, de 9 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno, el cual es el precepto equivalente en la legislación estatal básica, dice: “Se inadmitirán a trámite, mediante resolución motivada, las solicitudes: Referidas a información que tenga carácter auxiliar o de apoyo como la contenida en notas, borradores, opiniones, resúmenes, comunicaciones e informes internos o entre órganos o entidades administrativas” Por tanto, es obvio que nada de la información solicitada es subsumible en esta definición. No olvidemos que la legislación autonómica debe de ser interpretada conforme a los límites establecidos en la legislación estatal, siendo la primera legislación de desarrollo y la última legislación estatal de bases. Más allá de insistir en lo expuesto en el Apartado I de este escrito, en relación con el otro argumento usado por la Administración para rechazar mi solicitud, y concretamente, a la invocación expresa que la misma realiza del art. 14.1.k) de la Ley 19/2013, de 9 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno, considero que la misma no constituye ninguna causa legalmente establecida para la inadmisión de solicitudes de acceso a la información pública, sino que la misma únicamente se trata de una causa para limitar la información pública solicitada, que es completamente diferente. El precepto invocado por la Administración, se trata, como ya hemos dicho, de un precepto para limitar el derecho al acceso a la información pública, pero no para inadmitir solicitudes en base al mismo, sino que las causas legalmente establecidas para su inadmisión son únicamente las contenidas en el art. 18 de la Ley 19/2013 y en el art. 29 de la Llei 19/2014. Inadmitir una solicitud no es lo mismo que estimar una solicitud pero de manera limitada. Además, niego la mayor, ya que no es cierto que la información solicitada afecte a “la garantía de la confidencialidad o el secreto requerido en procesos de toma de decisión”, en tanto que se tratan de exámenes y plantillas de corrección pasados, y aunque puedan servir de base para futuras convocatorias según la Administración éstos nunca serán idénticos que los anteriores. Además que en todo caso los procesos de toma de decisión o la confidencialidad debida se realizarán cuando se procedan a corregir los nuevos exámenes, nunca antes, sin que los

mismos puedan sufrir ninguna intromisión por suministrarme la información solicitada. Y, de hecho, es falso que se vulnere de ningún modo la confidencialidad o el secreto requerido, y prueba de ello es que la Administración pública regularmente (y, de hecho, ahora mismo hay publicados) diversos modelos de años anteriores y su plantilla corrección del examen del EOI de Inglés C1 en la página web de la EOI de la Gencat. En otras palabras, si tan “secreto” o “confidencial” fueran no los habrían publicado nunca. Tampoco consta ninguna declaración de secreto o confidencial realizado por el Govern de la Generalitat de Catalunya o que haya alguna norma de derecho sustantivo que declare el carácter confidencial o secreto de los exámenes de inglés de la EOI. Tampoco es cierto - como dice la Administración- que si se me suministrara la información solicitada entonces se vulneraría la igualdad de los participantes, en tanto que todos ellos -como cualquier ciudadano- tiene el derecho de formular solicitudes de acceso a la información pública en los mismos términos que yo he realizado y también a consultar las muestras o modelos de examen en la página web oficial. Finalmente, me gustaría resaltar el hecho de que inclusive una supuesta vulneración del principio de igualdad (como alega la Administración) tampoco justificaría la inadmisión de mi solicitud ya que, como he dicho antes, solo puede inadmitirse la solicitud por las causas tasadas en la ley. Por todo ello, considero que no procedió invocar la causa legalmente establecida por la Administración para rechazar mi solicitud, ya que fue completamente injustificada, y que procede la estimación total de mi solicitud.

2. Vulneración, incumplimiento u omisión del principio de confianza legítima y de la doctrina de los actos administrativos propios. El principio de buena fe o confianza legítima rige las relaciones entre los ciudadanos y la Administración en un Estado social y democrático de Derecho, y proporciona el marco de actuación de los particulares en sus relaciones con los poderes públicos administrativos, caracterizado por las notas de previsibilidad y seguridad jurídica, contempladas en los artículos 9 y 103 de la Constitución Española. (...) Pues bien, considero que la Resolución impugnada vulnera, incumple u omite flagrantemente el principio de confianza legítima que debe de regir en el presente procedimiento, y que además la Resolución impugnada entra en contradicción con otra Resolución de otro organismo de la misma Administración de la Generalitat de Catalunya dictada con anterioridad (concretamente el organismo que dictó la Resolución de contraste fue la Direcció General de Funció Pública de la Generalitat de Catalunya -se adjunta la Resolución de contraste mencionada en el ANEXO Nº2 a este escrito-) la cual sí que me estimó una Solicitud de Acceso a la Información Pública en una situación completamente análoga o idéntica, hecho que me generó una confianza legítima de que la Administración de la Generalitat de Catalunya volvería a estimar solicitudes de acceso a la información pública en las que se solicitaba el mismo tipo de información (enunciados y plantillas de corrección de exámenes anteriores) ya que la causa de pedir era

prácticamente idéntica. Concretamente, lo que pedía en esa solicitud es que la Administración de la Generalitat de Catalunya me facilitara todos los enunciados y plantillas de corrección en los últimos cuatro años de las oposiciones de acceso a los Cuerpos de Administración General de la Generalitat de Catalunya. De hecho, no solamente la causa de pedir era prácticamente idéntica sino que el tipo de información que se solicitaba era básicamente el mismo (enunciados de examen y plantillas de corrección), y la Administración de la Generalitat no me rechazó la solicitud ni invocó ninguna causa legalmente establecida de inadmisión (porque no había ninguna -y esto es importante para analizar lo que digo en el Apartado II de este escrito sobre la falta de existencia de causa legalmente establecida para inadmitir mi solicitud-). Tampoco fue la información suministrada a mí persona mediante la Resolución de contraste del Anexo 2 a este escrito limitada de modo alguno por la Administración de la Generalitat en virtud del art. 14.1.k) de la Ley 19/2013, de 9 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno, sino que se acordó su facilitación íntegramente. Y es que considero que no tiene ningún sentido que lo que la Administración de la Generalitat no permite para los enunciados y plantillas de corrección de exámenes oficiales de idiomas (en este caso de l'Escola Oficial d'Idiomes) sí que lo permita encambio para los exámenes oficiales de oposiciones (en este caso de la propia Administración de la Generalitat), cuyo último resultado es mucho más significativo y relevante que la obtención de un mero título de idiomas, en tanto que a nadie se le escapa que la superación de una oposición implica la obtención de la titularidad de una plaza en la Administración Pública y, en definitiva, un puesto de trabajo de por vida. Por todo ello, considero que el resultado de esta vulneración, incumplimiento u omisión del principio de confianza legítima y de la doctrina de los actos administrativos propios implica, como ya he explicado anteriormente, la obligación por parte de la Administración de la Generalitat de Catalunya de estimar totalmente la solicitud de acceso a la información pública y suministrar la información solicitada".

5. El 28 de desembre de 2021 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Educació i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 28 de desembre de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana

especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.

7. El 20 de gener de 2022 la GAIP rep l'informe del Departament, que reitera els arguments en els que es fonamenta la resolució d'inadmissió de la sol·licitud indicada a l'antecedent 3.
8. El 26 de gener de 2022 la GAIP trasllada a la persona reclamant l'informe del Departament, per al seu coneixement.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions

legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la Llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. *Sobre l'admissibilitat de la sol·licitud i el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada*

La informació sol·licitada (enunciats i plantilles de correcció d'exàmens de l'Escola Oficial d'Idiomes, EOI) és informació pública, a tenor de la definició que fa d'aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG, ja que l'EOI és un centre públic i ha elaborat i té en el seu poder els enunciats i plantilles sol·licitats. En conseqüència, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin causes legals que puguin determinar-ne la denegació. El Departament d'Educació invoca la causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública de l'article 29.1.a LTAIPBG i el límit del dret d'accés a la informació pública de l'article 14.1.k de la Llei bàsica 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE).

Segons l'article 29.1.a LTAIPBG, “Són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'accés a la informació pública en els supòsits següents: a) Si demanen notes, esborranys, resums, opinions o qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic”. L'article 65.1 del Decret 8/2021, de transparència i accés a la informació pública (DTAIP) desenvolupa en els següents termes aquest precepte legal: “1. Als efectes del que preveu la lletra a) de l'article 29.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'accés a la informació pública quan tinguin per objecte, entre d'altres, alguna de les informacions següents: a) Que continguin opinions o valoracions personals que hagin estat emeses al marge

de l'àmbit de responsabilitat i funcions professionals pròpies del servidor públic que les subscriu i manquin de rellevància per a la transparència del procés de presa de decisions públiques. b) Que siguin esborranys de documents inconclusos sense entitat pròpia. c) Que consisteixin en comunicacions informals, o que es refereixin a aspectes organitzatius, o que no constitueixin tràmits del procediment". Tot i que aquesta llista de supòsits constitutius per disposició reglamentària de documents de treball intern no constitueix una llista tancada, el cas és que cap d'ells s'acosta remotament al supòsit de la Reclamació, que ni conté opinions personals, ni són documents inconclusos, ni comunicacions informals. És més: un requisit de caràcter general establert per l'article 29.1.a LTAIPBG, adicional als que s'acaben de comentar, és que aquesta causa d'inadmissibilitat només es pot aplicar a informació que no tingui rellevància ni interès públic, i és evident que tot examen que pot determinar l'obtenció de títols oficials, amb transcendència laboral, social o acadèmica té rellevància i interès públic. Cal concloure, per tant, que no concorre al cas que ens ocupa la causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds de l'article 29.1.a LTAIPBG.

Per la seva banda, l'article 14.1.k LTAIPBGE estableix que "el dret d'accés es pot limitar quan accedir a la informació suposi un perjudici per a: (...) k) La garantia de la confidencialitat o el secret requerit en processos de presa de decisió". Deixant de banda la qüestionable aplicabilitat d'aquest límit a les sol·licituds d'informació pública a les Administracions catalanes (en aquest sentit, el Dictamen de la GAIP 1/2016, que argumenta els criteris sobre aquesta qüestió aplicats per la Comissió a diverses resolucions), el cas és que la informació sol·licitada no perjudica la confidencialitat ni el secret requerit en processos de presa de decisió, perquè el moment que calia garantir-ne el secret i la confidencialitat era el previ a la celebració de l'examen corresponent, i ja ha passat, perquè tota la documentació demanada és relativa a exàmens del passat. El fet que l'EOI acostumi a reaprofitar els exàmens del passat per a futures convocatòries pot comprometre el secret i la confidencialitat corresponents si no s'adopten unes mínimes precaucions, però qui els comprometria seria la pràctica de l'EOI, no l'accés sol·licitat en aquest procediment. No concorre, per tant, el supòsit de fet que justifiqui l'aplicació del límit de l'article 14.1.k LTAIPBGE.

Finalment, tampoc fa al cas l'argument del Departament sobre la fractura del principi d'igualtat que es produiria en el supòsit de facilitar a la persona reclamant la informació sol·licitada, ja que d'aquesta manera se situaria en una posició privilegiada respecte de la resta de potencials aspirants. L'accés a la informació pública no suposa exclusivitat per a ningú, de manera que qualsevol persona pot demanar i obtenir la mateixa informació que aquesta Resolució estima a favor de la persona reclamant. I si l'EOI tem que, malgrat això, hi pot haver situacions de manca d'equitat o de privilegi, ho té fàcil per evitar-ho: publicar aquesta informació al seu web.

En atenció a les anteriors consideracions, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 27 de gener de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 1136/2021 i declarar el dret de la persona reclamant a tots els enunciats i les plantilles de correcció de totes les proves realitzades els darrers 4 anys per l'Escola Oficial d'Idiomes per obtenir el títol d'anglès de nivell avançat (C 1).
2. Requerir al Departament d'Educació que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.

3. Requerir al Departament d'Educació a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1136/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adrexi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.